

Christoph Graupner:
Ach Gott und Herr, GWV 1144/11

Giovanni Felice Sances:
O dulce nomen Jesu

Dietrich Buxtehude:
Quemadmodum desiderat cervus, BuxWV 92

Johann Sebastian Bach:
Was frag ich nach der Welt, BWV 94

SZÓLISTA:

KALAFSZKY ADRIÁNA – szoprán

GAVODI ZOLTÁN – kontratenor

MÉSZÁROS PÉTER – tenor

CSER KRISZTIÁN – basszus

MŰVÉSZETI VEZETŐ: LESTÁK BEDŐ ESZTER

CHRISTOPH GRAUPNER: Ach Gott und Herr, GWV 1144/11

1. Choral

Ach Gott und Herr
wie groß und schwer
sind mein' begangne Sünden.
Da ist niemand,
der helfen kann
in dieser Welt zu finden.

2. Accompagnato

O Gott! Was hab ich doch getan?
Die Erde siehet mich mit Augen voller Ekel an.
Der Himmel lasset sich mit Blitz und Donner
hören
Ja selbst mein Herz will meine Qual
vermehrten.

O Gott! Was hab ich doch getan?
Die Brut der Sünden lasset mich kein
Trostwort finden,

Der Geist wird matt und schwach,
und ein betränktes Ach
will mir auf dieser Babels erden
ein Trauerecho werden.

O Gott! Was hab ich doch getan?
Die Seele fühlet Höhlenpein;
Gott ist nicht weiter mein.
O Donnerwort, O Herzensschlag, O
Sündenangst, O Jammertag!
Wie werd' ich doch bestehn?
Ich kann vor Schmerz nicht weiter sprechen,
die Worte sind gebrochen und ich muß
vergehn.

3. Aria

Seufzt und weint ihr matten Augen,
Herz und Seele brich entzwei.
Ich fühle Pein bei meinen Sündenflammen
und Gott will mich verdammen.
Ach ich muß mit tausend Klagen
unter diesem Seufzern sagen,
daß ich nun verloren sei.
Verloren! Ja, o Zentnerwort, das mir das
ganze Herz durchbohrt.

1. Kórus

Nagy Istenem
mily nehezek
bűneim, miket véték.
Itt nincs senki,
aki segít
a nagy földkerekségen.

2. Kísérve

Istenem, dehát mit tettem én?
A világ rám undorodó szemmel néz.
Az égből csak villámlás s dörgés hallik,
s lelkem is csak kínjában tobzódik.

Istenem, dehát mit tettem én?
A bűn-posványban nincs vigasz,

A lélek gyenge, lankadt,
s csak egy könnyes sóhaj: ah,
e bábeli világunkban
visszhangzik bánatunkban.
Istenem, dehát mit tettem én?
A lélek pokoli kínokat él,
Isten többé már nem enyém.
Ó mennydörgés, ó szívverés, ó bűneim réme,
ó harag napja!
Hogyan állhatok majd meg Előtted?
A fájdalomtól tovább nem beszélek,
szavaim elhagynak, elmúlok, s nem élek.

3. Ária

Sóhajtozzatok, sírjátok bágyadt szemek,
szívem, lelkem hasadj ketté.
Bűnös szenvedélyem kínoz,
ezért Isten el is átkoz.
Ah, már ezerszer siratom,
sóhajaim közt azt mondom,
hogy elvesztem.
Elveszve! Ó, lesújtó szó, mely teljesen átjárja
szívem.

4. Recitativo

Doch Seele, geh zurücke,
gedenk an Gottes Vaterblicke,
wirf dich vor dessen Majestät und sprich:
Ach Vater, nimm mich doch zu Gnaden an!
Ich bitte dich um die durchgrabnen Fusse,
die ich in heilige Andacht küsse.
Vergib, was ich getan, so wird sein Herze
brechen
und er dir diesen Trost versprechen:

5. Aria

Stelle dich zufrieden Angefochtne Seele,
Jesus wird in dieser Pein
auch dein liebster Tröster sein.
Er wird dir ein süßes Lachen
in dem Trauerherzen machen,
darum trau auf ihn allein.

4. Recitativo

De lélek, állj meg, hátrálj,
gondold Isten atyai pillantását,
borulj le e Nagy Fenség előtt és mondd:
Ó Atyám, végy fel irgalmadba!
Általvert lábad előtt hódolok,
melyet szent áhítattal csókolok.
Megbocsátja, amit tettem, így Szíve megesisik
rajtam,
és e szavakkal ígér vigaszt:

5. Ária

Nyugodj meg úzótt lélek,
Hisz Jézus osztja szenvedésed,
Ő lesz vigasztalód is Néked.
Ő szomorú szívedbe már
édes nevetést ad,
hát csak hagyatkozz rá!

Dinyés Soma műfordítása

GIOVANNI FELICE SANCES: O dulce nomen Jesu

O dulce nomen Jesu,
splendor aeternae gloriae,
in quem desiderant Angeli prospicere.
Moriatur ergo caro mea in Christo,
ut fruatur cor meum Paradisi gloria.

Tu salus mundi,
Tu Gloria caeli,
Tu verus delitiarum Paradisus.

Ó, Jézus édes neve,
égi dicsőség ragyogása,
melyet az angyalok is vágyva vágnak.
Drága Krisztusomban halok meg,
hogy lelkem élvezhesse a Paradicsom
dicsőségét.
Te vagy a világ Megváltója,
Te vagy az ég dicsősége,
Te vagy a Paradicsom igazi öröme.

Dinyés Soma műfordítása

DIETRICH BUXTEHUDE:
Quemadmodum desiderat cervus, BuxWV 92
42. ZSOLTÁR PARAFRÁZISA

Quemadmodum desiderat cervus
ad fontes aquarum
ita desiderat anima mea
ad te, Deum,
sitivit anima mea
ad te, Deum, fontem vivum.
Quando veniam et apparebo ante faciem
tuam?
O fons, fons vitae,
Vena aquarum viventium,
Quando veniam ad aquas dulcedinis tuae?
Sitio, Domine,
fons vitae es,
satia me,
sitio te Deum vivum.
O quando veniam et apparebo, Domine, ante
faciem tuam,
putas me,
videbo diem illum jucunditatis et laetitiae,

diem, quam fecit Dominus,
exultamus et laetamur in ea,
ubi est certa securitas, segura tranquillitas,

et tranquilla jucunditas,
jucunda felicitas, felix aeternitas,
aeterna beatitudo et beata Trinitas et
Trinitatis unitas,
et unitatis Deitas, et Deitatis beata visio

qua est gaudium Domini tui,
o gaudium super gaudium,
vinces omne gaudium.

Ahogy kívánczik az szomjúhozó szarvas
folyó kútfejeknek vizéhez,
úgy kívánczik lelkem tehozzád,
én Istenem.
Szomjúhozik lelkem tehozzád,
Istenem, élő kútfőhöz;
mikor jutok és jelenek meg színed előtt

életnek kútfeje,
élő vizeknek elevenére?
Mikor megyek gyönyörűséges vizeidhez?
Szomjúhozom, Uram,
életnek kútfeje vagy,
tölts be engemet:
téged szomjúhozlak, élő Istenem.
Ó mikor jutok és jelenek meg színed előtt?

Véled-e,
hogyan azt a napot meglátom, az
gyönyörűségnek
és öröme napját?
Azt a napot, melyet szerzett az Úr,
hogyan örvendezzünk és vigadjunk rajta?
Holott leszen bizonyos bátorság, bátorságos
csendesség,
csendes vigasság,
vigasságos boldogság, boldog örökkévalóság,
örökkévaló áldás, az áldott Szent Háromság, és
az Háromságnak egy volta,
az egységnek Istensége, és az Istenségnek
boldog látása:
az a te Urad Istenednek öröme.
Ó minden öröme fonséges öröme,
mely minden örömet legyőz.

J. S. BACH:
Was frag ich nach der WELT, BWV 94

1. Chor

Was frag ich nach der Welt
Und allen ihren Schätzen
Wenn ich mich nur an dir,
Mein Jesu, kann ergötzen!
Dich hab ich einzig mir
Zur Wollust fargestellt,
Du, du bist meine Ruh:
Was frag ich nach der Welt!

2. Arie Basso

Die Welt ist wie ein Rauch und Schatten
Der bald verschwindet und vergeht,
Weil sie nur kurze Zeit besteht.
Wenn aber alles fällt und bricht,
Bleibt Jesus meine Zuversicht,
An dem sich meine Seele hält.
Darum: was frag ich nach der Welt!

3. Choral und Rezitativ Tenore

Die Welt sucht Ehr und Ruhm
Bei hoherhabnen Leuten.
Ein Stolzer baut die prächtigsten Paläste,
Er sucht das höchste Ehrenamt,
Er kleidet sich aufs beste
In Purpur, Gold, in Silber, Seid und Samt.
Sein Name soll für allen
In jedem Teil der Welt erschallen.
Sein Hochmuts-Turm
Soll durch die Luft bis an die Wolken

dringen,
Er trachtet nur nach hohen Dingen.
Und denkt nicht einmal dran,
Wie bald doch diese gleiten.
Oft bläset eine schale Luft
Den stolzen Leib auf einmal in die Gruft,
Und da verschwindet alle Pracht,
Wormit der arme Erdenwurm
Hier in der Welt so grossen Staat gemacht.
Ach! solcher eitler Tand
Wird weit von mir aus meiner Brust

verbannt.
Dies aber, was mein Herz
Vor anderm rühmlich hält,
Was Christen wahren Ruhm und rechte
Ehre gibet,

Und was mein Geist,

1. Kórus

Mit adhat a világ,
mit nekem összes kincse?
Én Benned éljek csak,
bensőm Jézust tekintse,
lelkemben hordalak,
mint gyönyörű csodát,
míg Te vagy nyugalmam,
mit adhat a világ?

2. Ária (basszus)

A Világ, csak mint füst és árnyék,
mely gyorsan elillan, elmúlik,
mert ideje hosszan nem nyúlik.
Ám ha összeomlik majdan,
Jézus marad bizodalمام,
kihez lelkem tartozik már.
Tehát: mit adhat a Világ?

3. Korál és recitativo (tenor)

A Világ pompáját
a kevélyben megleled.
Hatalmas palotát épít a büszke,
a legmagasabb pozíciót áhítja,
gyönyörűn kiöltözködve:
bíbor, arany, ezüst, selyem kárpitja.
Nevét mindenki,
a Világ összes részén zengi.
Gógének tornya
a légen át a felhőkig ér,

mert ő csakis nagy dolgokhoz ért!
Ő nem gondol arra,
hogyan csúnya hamar megcsalja.
Gyakran fúj a rossz levegő,
a büszke test egyszer a sírba jó,
hol eltűnik minden pompa,
mely díszelgést e szegény féreg
a Világban már jól megszokta.
Ó! Ily hiábavaló botorság,
lelkemből kotródj hát!

De ami szívemnek
ünnepi dísz lett,
Ami a keresztyének dicsősége, igaz
becsülete,
és mit lelkem

Der sich der Eitelkeit entreißt,
Anstatt der Pracht und Hoffart liebet,
Ist Jesus nur allein,
Und dieser solls auch ewig sein.
Gesetzt, daß mich die Welt
Darum vor töricht hält:
Was frag ich nach der Welt!

4. Arie Alto

Betörte Welt, betörte Welt!
Auch dein Reichtum, Gut und Geld
Ist Betrug und falscher Schein.
Du magst den eitlen Mammon zählen,
Ich will davor mir Jesum wählen;
Jesus, Jesus soll allein
Meiner Seele Reichtum sein.
Betörte Welt, betörte Welt!

5. Choral und Rezitativ Basso

Die Welt bekümmert sich.
Was muß doch wohl der Kummer sein?
O Torheit! dieses macht ihr Pein:
Im Fall sie wird verachtet.
Welt, schäme dich!
Gott hat dich ja so sehr geliebet,
Dass er sein eingebornes Kind
Vor deine Sünd
Zur größten Schmach um dein Ehre gibet,

Und du willst nicht um Jesu willen leiden?

Die Traurigkeit der Welt ist niemals größer,

Als wenn man ihr mit List
Nach ihren Ehren trachtet.
Es ist ja besser,
Ich trage Christi Schmach,
Solang es ihm gefällt.
Es ist ja nur ein Leiden dieser Zeit,
Ich weiß gewiß, daß mich die Ewigkeit
Dafür mit Preis und Ehren krönet;
Ob mich die Welt
Verspottet und verhöhnet,
Ob sie mich gleich verächtlich hält,
Wenn mich mein Jesus ehrt:
Was frag ich nach der Welt!

- ki szakított a sok hiábavaló elvvel -
csillogás és gőg helyett szeret
csakis Jézus lehet
és mindig is ő lesz nekem.
Ezért tarthatsz Világ
bolondnak is immár:
Mit adhat a Világ?

4. Ária (alt)

Bolond Világ, bolond Világ!
Gazdagságod, pénzed, ruhád
ármány s hamis csillogás.
Kinek adózol: hiú Mammon,
én ellenben Jézust választom;
egyedül csak Jézusom
lelke kincse, jól tudom.
Bolond Világ, bolond Világ!

5. Korál és recitativo (basszus)

Bánkódik a világ.
De bánkódása oka mi lehet?
Te szerencsétlen! Hát ez okoz kint neked:
Mert elátkozottá vált.
Szégyelld magad, Világ!
Isten úgy szeretett téged,
hogy egyszülött Fiát
bűneidért
a legnagyobb szegyenbe leküldte, hogy
üdvöd elérjen,
és te nem akarsz Jézus akaratából
szenvedni?

A Világ szomorúsága sohasem lesz nagyobb,

Hisz dicsőségét már
ármánnyal is vágyják.
Jobb tehát, ha
Krisztus szegyenét viszem,
míg ez Néki tetszik.
Hisz az itteni időnk csak szenvedés,
biztosan tudom, hogy ezért az öröklét
dicsőséggel koronáz majd;
még ha a Világ
ki is gúnyol, meggyaláz ma,
vagy épp elátkozottnak kiált.
Jézus értem kiáll?
Mit adhat a Világ?

6. Arie Tenore

Die Welt kann ihre Lust und Freud,
Das Blendwerk schnöder Eitelkeit,
Nicht hoch genug erhöhen.
Sie wühlt, nur gelben Kot zu finden,
Gleich einem Maulwurf in den Gründen
Und läßt dafür den Himmel stehen.

7. Arie Soprano

Es halt es mit der blinden Welt,
Wer nichts auf seine Seele hält,
Mir ekelt vor der Erden.
Ich will nur meinen Jesum lieben
Und mich in Buß und Glauben üben,
So kann ich reich und selig werden.

8. Choral

Was frag ich nach der Welt!
Im Hui muß sie verschwinden,
Ihr Ansehn kann durchaus
Den blassen Tod nicht binden.
Die Güter müssen fort,
Und alle Lust verfällt;
Bleibt Jesus nur bei mir:
Was frag ich nach der Welt!
Was frag ich nach der Welt!
Mein Jesus ist mein Leben,
Mein Schatz, mein Eigentum,
Dem ich mich ganz ergeben,
Mein ganzes Himmelreich,
Und was mir sonst gefällt.
Drum sag ich noch einmal:
Was frag ich nach der Welt!

6. Ária (tenor)

A Világ nem tudja fényét,
hamis, galád, hiú tényét
magasztalni eleget.
Felbújt, hogy csak sárban kotorássz,
mit túrsz, mint vakond, csak földrakás,
s ezért hagyd oda az Egeket.

7. Ária (szoprán)

Csak az tart e vak Világgal,
ki lelkével törődni áttal;
e Földtől irtózik vérem.
Csak Jézust akarom szeretni,
bűnbánatban s hitben cseperedni,
így válhatok áldottá végleg.

8. Korál

Mit adhat a Világ?
Pompájával süllyed el,
tekintélye kevés
hogy a halált leverje.
Javaink elvesznek,
kedvünk lehervad már;
Ha csak Jézus marad:
mit adhat a Világ?
Mit adhat a Világ?
Jézusom az életem,
kincsem, egyetlenem,
kinek magam szentelem,
az én Mennyszágom,
s minden, mi tetszik már.
ezért kérdem újra:
Mit adhat a Világ?